

Til § 6.

Bestemmelserne om offentliggørelse og tinglysning af en byudviklingsplan svarer til bestemmelserne herom i den gældende byreguleringslov § 4, med den ændring, at en bekendtgørelse i Statstidende skal finde sted.

Til § 7.

En grundejers adgang til at påanke en byudviklingsplan er foreslået opretholdt, medens den adgang for en kommunalbestyrelse til at påanke en godkendt plan, som findes i den gældende lovs § 16, foreslås udeladt, idet den foreslåede bestemmelse i § 5, stk. 2 og 3, forekommer tilstrækkelig.

Til § 8.

Mulighed for nedlæggelse af forbud mod, at der rådes over en ejendom på en måde, som må anses at komme i strid med en kommende byudviklingsplan, svarer til bestemmelser i byplanlovens § 9 og saneringslovens § 8. Da tilvejebringelsen af en byudviklingsplan normalt vil være af længere varighed end tilvejebringelsen af en byplanvedtægt, er den efter byplanloven gældende tidsfrist på et år, der dog af boligministeriet kan forlænges med et halvt år, imidlertid, for så vidt angår byudviklingsplaner, foreslået fastsat til 2 år med mulighed for forlængelse i yderligere 1 år.

Til § 9.

Paragraffen svarer til den gældende lovs § 4, stk. 2, 2. punktum, idet det dog foreslås, at planernes bindende virkning fremtidig skal være fra offentliggørelsen i Statstidende.

Til § 10.

Bestemmelsen i den gældende lovs § 8, stk. 1, om, at udstykning af en parcel, der sammenlægges med anden ejendom, kan foretages uden samtykke fra byudviklingsudvalget, foreslås opretholdt uændret. Derimod foreslås den gældende bestemmelse om udstykning til selvstændigt jordbrug skærpet under hensyn til nye bestemmelser i lov nr. 219 af 16. juni 1962 om ændring i lov om landbrugsejendomme, hvorefter en landbrugsejendom under 5 ha altid vil kunne nedlægges ved sammenlægning med en anden bekvemt liggende mindre landbrugsejendom. Fortolkningen af begrebet selvstændigt jordbrug har voldt betydelige vanskeligheder, navnlig i de senere år, hvor fornødent areal til oprettelse af et mindre jordbrug ofte har kunnet erhverves billigere end en byggemoden villagrund på 1.000 m². Dette forhold har medført talrige forsøg på omgæelser af byreguleringsloven i form af udstykningsandragender fra folk med byerhverv, der

ønsker at bosætte sig i naturskønne omgivelser, og som angiver, at de vil drive gartneri, frugtplantage eller lign. Ved ændringen af landbrugsloven er risikoen for omgæelser forøget betydeligt, idet det herefter vil være muligt at erhverve en villagrund af almindelig størrelse i yderzonen ved først at oprette en landbrugsejendom på under 5 ha og derpå frastykke jorderne til forening med en anden mindre landbrugsejendom. Den foreslåede skærpelse, hvorefter udstykning af parceller på under 5 ha til oprettelse af selvstændige landbrugsejendomme kræver tilladelse fra byudviklingsudvalget, forekommer derfor påkrævet.

Det er udelukkende hensigten med skærpelsen at forhindre omgæelser af loven, og der vil derfor fremtidig kunne forventes meddelt tilladelse fra byudviklingsudvalget til udstykning med henblik på oprettelse af mindre, erhvervsmæssige gartnerier og lign. uanset parcelstørrelsen, såfremt det på tilfredsstillende måde kan godtgøres, at de pågældende erhververe kan og vil drive parcellerne erhvervsmæssigt.

Bestemmelsen i stk. 3 om, at kommunalbestyrelsen ved sin behandling af udstykningsandragender skal påse, at der foreligger fornøden tilladelse fra vedkommende byudviklingsudvalg, svarer til den gældende lovs § 8, stk. 2; den vil kunne udelades, såfremt et af landbrugsministeriet fremsat forslag til ændring i udstykningsloven gennemføres i den fremsatte form.

I forbindelse med en samtidig foreslået skærpelse af den gældende lovs bestemmelser om byggeri i yder- og mellemzoner, jfr. bemærkningerne til § 11, foreslås det, at den gældende lovs § 8, stk. 1, 2. punktum, udgår.

Til § 11.

Ifølge den gældende lovs § 9, jfr. § 12, kan der i mellem- og yderzoner opføres bygninger til brug for landbrug (herunder landarbejderboliger), frøavl, skovbrug, gartneri, frugtplantage og hønsierier, samt funktionærboliger i tilslutning til virksomheder, der er beliggende i mellem- og yderzone. Endvidere kan opføres bygninger, der på lignende måde som de foran nævnte tjener et på stedet naturligt formål, erhverv eller beboelse. Bestemmelserne har på samme måde, som det er tilfældet med de gældende bestemmelser om udstykning, jfr. bemærkningerne til § 10, givet anledning til vanskeligheder i de senere år, idet det i talrige tilfælde angives, at en påtænkt bebyggelse har et eller andet landbrugsmæssigt formål, medens hovedformålet i virkeligheden har været beboelse.

Ved de i stk. 2 foreslåede bestemmelser tilsigtes præciseret, at alene bygninger, der er til brug for